

Élő Víz

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

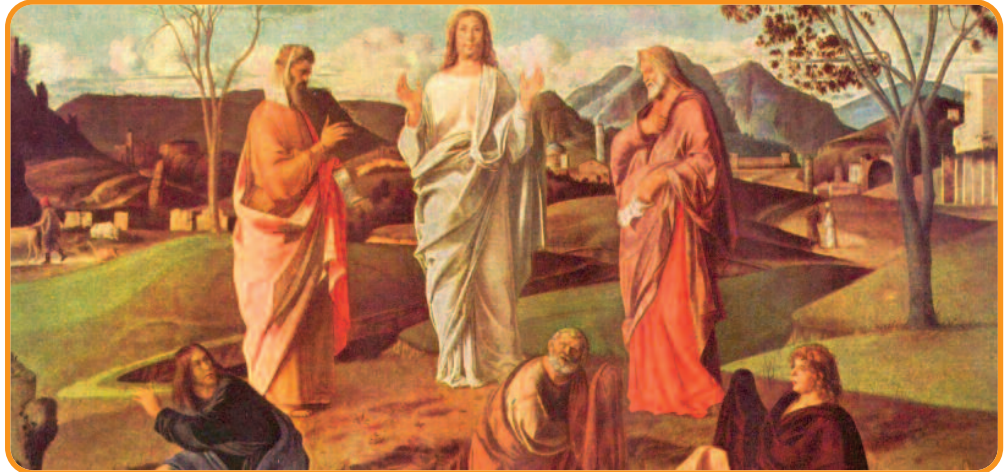
2017. augusztus 6.
Urunk színeváltozása

A dicsőség fényében

Hitünk szerint mindazok, akik üdvözülnek, „színről színre láthatják az Istent.”

Ezt a kiváltságot az ember földi élete során nem kapja meg, csak halálunk után részesedünk benne. Most a hitben élünk, a feltámadás után pedig megláthatjuk Istent a maga valóságában és dicsőségében, s ez örökké tartó, végeleges adomány lesz számunkra. Amikor Isten megteremtette az embert, párbeszédet kezdeményezett és közösségre lépett vele, akkor nyilvánvalóan tisztában volt azzal, hogy az ember látni akarja őt és el akar jutni Isten teljes megismerésére. Ezt a megismerést azonban Isten korlátozta a földi élet időszakára. Nem rejtőzik el előlünk teljesen, feltárja önmagát, megmutatja szeretetét és jóságát, de mindez még nem az ő teljes megismerése. Azt akarja, hogy vágyakozzunk utána, keressük őt és válaszoljunk hívására, szeretetére.

Az embernek ezt a vágyakozását talán Mózes története szemlélteti a legjobban,

aki ezzel a kéréssel fordul Istenhez: „Hadd lássam meg dicsőségedet” (Kiv 33,18). Isten azt válaszolja neki, hogy megmutatja előtte fényességét és kimondja Mózesnek saját nevét, de a szikla mélyedésébe fogja rejteni Mózes, kezével elfedi őt, és hozzáteszi: „De arcomat nem láthatod” (Kiv 33,20).

A prófétai látomásokban szintén szó esik Istenről, de egyetlen próféta sem állítja azt, hogy magát Istent látta volna, inkább csak arról van szó, hogy látják Isten trónját, Isten dicsőségét. E hagyomány folytatódik az újszövetségben is. Szent Pál apostol például a következő-

ket írja Tímóteusnak címzett levelében: „Isten megközelíthetetlen világosságban lakik, akit az emberek közül senki sem látott, és nem is láthat” (1Tim 6,16). A korintusiaknak szóló levél szeretet-himnuszában ugyanezzel a gondolattal találkozunk: „Most még csak tükörben, homályosan látunk, akkor majd színről színre” (1Kor 13,12). Isten színelátását Jézus a hegyi beszéd boldogság-mondásaiban nem a jelen életben megtapasztalható valóságként, hanem a jövőre vonatkozó ígéretként fogalmazza meg: „Boldogok a tisztaszívűek, mert ők meglátják Istent” (Mt 5,8).

Mi a boldogság alapja?

Aközépkori teológusok felvetették azt a kérdést, hogy az örök életben Isten látása vagy Isten szeretete lesz-e az ember tökéletes boldogságának az alapja? Vajon Isten látása ébreszti és élteni bennünk az Isten iránti szeretetet vagy a szeretetnek köszönhetően láthatjuk meg Istent?

Evilági halandóként lehetetlen eldönteni a kérdést, mert nem tudhatjuk, hogy beszélhetünk-e bármelyik, azaz az Isten-látás vagy az Isten-szeretet elsődlegességéről az üdvösség világában.

Talán nem is szükséges, hogy a földi, evilági élet során minden kérdésünkre választ kapjunk. Elég nekünk a vágyakozás, hogy eljussunk Isten színelátására és örökké tartó szeretetére.

A feltámadás reménye

Urunk, Jézus Krisztus! Színeváltozásod alkalmával istenségedet tártad fel a kiválasztott apostoloknak. Azért mutattad meg dicsőségedet Péternek, Jakabnak és Jánosnak, hogy halálot látva ne veszítsék el reményüket.

Életünk egyes pillanataiban ugyanúgy átérezhetjük Isten közelségét, ahogyan azt megtapasztalta a három apostol. Add, hogy amikor a kereszthordozás nehézségeit érezzük, szívünkben ott éljen a feltámadás és az isteni dicsőség megtapasztalásának reménye!

Horváth István Sándor:
A Jó Pásztor követője
Képeskönyv Brenner Jánosról 6-14 éveseknek
www.evangelium365.hu

Urunk színeváltozása	Hétfő	Kedd	Szerda, Szent Terézia Benedikta	Csütörtök, Szent Lőrinc	Péntek	Szombat	Évközi 19. vasárnap
Dán 7,9-10.13-14 2Pét 1,16-19 Mt 17,1-9	Szám 11,4b-15 Mt 14,13-21	Szám 12,1-13 Mt 15,1-2.10-14	Oz 2,16b.17b.21-22 Mt 25,1-13	2Kor 9,6-10 Jn 12,24-26	Mtörv 4,32-40 Mt 16,24-28	MTörv 6,4-13 Mt 17,14-20	1Kír 19,9a.11-13a Róm 9,1-5 Mt 14,22-33